

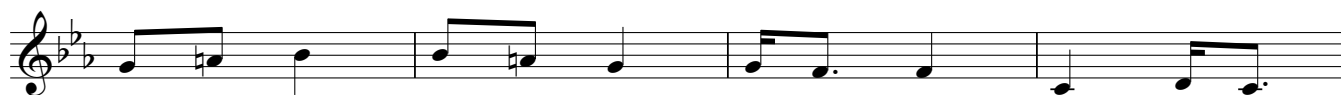
Ked' son išieu popod horu

♩ = 100

mládenecká, Hronské Kľačany, Tekov

Ked' son i - šieu po - pod ho - ru, cez ten há - jik ze - ľe - ní,
po - stre - tou son jed - no d'ieu - ča, ma - lo vie - nok ze - ľe - ní.

Dán jej po - zdra - ve - ňí, o - na ničt ňe - vra - ví,

ľen sa o - na na mňa hňe - vá, že ja k ňej ňe - cho - d'ín.

2. Nehňevaj sa moja milá, šak son ťi ja povedau,
čerá večer pod okienkon, tri razi son zaklopau,
ňechcelas hore stať, že sa ťi chcelo spať,
povedau son s Pánom Bohom, muožeš, milá, ľen spať.

3. Dvierce otvárala, bárs sa aj hňevala,
počkaj, ved' ti obanuješ, frajeruočka moja.

poznámka: v tret'om odstavci sa spieva až druhá polovica odstavca